

SendBuf (var Buf; Count: Integer) – відправка буфера через сокет. Це може бути будь-який тип: простий Integer, структура (record) тощо.

Вказати буфер потрібно параметром Buf. У другому параметрі повинен бути зазначений розмір (у байтах) переданих даних (Count);

SendText (const S: string) – відправка текстового рядка;

SendStream (AStream: TStream) – відправка вмісту потоку будь-якого типу: файлового, з ОЗУ і т. д. Цей потік повинен бути відкритий.

Отже, у даному дослідженні з'ясовано, що сокети – база для протоколів. Найпростіша програма реалізації обміну інформацією дає можливість протестувати сокети та перевірити їх на наявність помилок.

Список використаної літератури

1. Гук М. А. Аппаратные средства локальных сетей: энциклопедия / М. А. Гук. – СПб : Питер, 2010. – 576 с.
2. Новиков Ю. В. Локальные сети: архитектура, алгоритмы, проектирование / Ю. В. Новиков, С. В. Кондратенко. – М. : ЭКОМ, 2011 – 312 с.
3. Олифер В. Г. Компьютерные сети. Принципы, технологии, протоколы: учебник для вузов / В. Г. Олифер, Н. А. Олифер. – СПб : Питер, 2012. – 864 с.
4. Соловьёва Л. Ф. Сетевые технологии: учебник-практикум / Л. Ф. Соловьёва. – СПб. : БХВ-Петербург, 2014. – 416 с.

Анастасія Білівненко

СИСТЕМА ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ПЕДАГОГІВ ЗА КОРДОНОМ: ДОСВІД НІМЕЦЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ У М. БІЛЕФЕЛЬД

Педагогічна освіта у Німеччині має багату історичну основу. Першими спробами створення спеціальних закладів для підготовки вчителів були педагогічні семінарії, засновані Августом Германом Франке у 1730 році. Їхньою особливістю було те, що в основу покладалася наукова підготовка майбутніх учителів, тоді як практична підготовка до уваги майже не бралась [1]. Але згодом Філантропісти, представники найпрогресивнішої педагогічної течії Німеччини, зробили наступний крок у справі підготовки майбутніх педагогів. Вони висунули такі вимоги спеціальної підготовки майбутніх вчителів, а саме, оригінальні методи викладання, ґрунтовне знання мов, практична діяльність вчителя, повага до учня як до особистості із власним баченням. У такій специфіці викладання відобразились найкращі сторони німецької школи.

Кінець XVIII – початок XIX ст. приніс у систему педагогічної освіти Німеччини радикальні зміни, пов'язані з ім'ям Гумбольдта та сформульованій ним класичної ідеї університету. Згідно цій ідеї, наукові дослідження у вищій школі поєднувалися з навчанням. Держава забезпечувала свободу тим, хто навчається, і одночасно тим, хто навчає. На першому плані стояли завдання розвитку науки, використання нових форм та методів навчання [3].

Сьогодні у Німеччині усіх шкільних вчителів готують в університетах. Ця система існує лише 20 років. Згідно з Основним Законом ФРН (від 23 травня 1949 р.), вся шкільна справа знаходиться у підпорядкуванні федеральних земель. У Німеччині роль держави зводиться до загального контролю й нагляду за школами. Обов'язковим для всіх земель Німеччині є: 1) гарантія права на відкриття приватних шкіл і викладання релігії як обов'язкового предмета; 2) різний початок навчального року.

На відміну від України, де всі школярі розпочинають навчання 1 вересня, в Німеччині немає єдиної дати початку навчального року. Загалом він припадає на серпень, а його закінчення – на червень-липень. 4-5 разів на рік молодші школярі мають канікули. Природно, наявність різних типів шкіл вимагає належної підготовки педагогічних кадрів з відповідним рівнем професійної компетентності для забезпечення ефективності навчально-виховного процесу. Наразі, у Німеччині університети відповідають за теоретичну частину підготовки майбутнього вчителя, а Місцеві органи народної освіти і школи – за практичну [2].

Загалом, час навчання у педагогічних Вищих Навчальних Зкладах Німеччини триваліший, ніж в Україні. Так, середня тривалість навчання в університетах – 14 семестрів, а в галузевих інститутах – більше дев'яти. В Україні студенти закінчують університет у 22 роки, у Німеччині – у 28,5. У Німеччині зберігається різнотипність підготовки педагогів. Кожному типу підготовки притаманний свій статус, свої терміни навчання, а також якість одержуваної освіти.

Більш того, підготовка шкільних учителів є на сьогодні однією з найважливіших функцій університетів Німеччини. Уся система підготовки педагогічних кадрів у них спрямована насамперед на те, щоб залучити їх до професійно-практичної діяльності як різнобічно обізнаних та здібних фахівців. Така позиція характерна для багатьох економічно розвинених країн. Сучасні тенденції в галузі вдосконалення змісту освіти в університетах свідчать про відхід від вузької спеціалізації та відродження загальнообов'язкового навчання для студентів усіх спеціальностей. Можна передбачити, що цей напрямок буде розвиватися й дозволить готувати спеціалістів більш широкого профілю. Результати такого підходу уже наявні в багатьох університетах (Грайфсвальд, Білефельд, Хайдельберг та ін.), де зміст навчання та іспити збагачені надфаховими освітніми цілями, а у навчальні програми введені обов'язкові курси для загального розвитку студентів (наприклад, в Німеччині один вчитель може викладати історію, математику та мову, інший мистецтво, географію [3].

Все почалося з 2009 року, коли німецький уряд оголосив конкурс для університетів на звання «найкращого». Це було зроблено задля того, щоб вони могли скласти достойну конкуренцію на міжнародному рівні. Зрозуміло, що боротьба за звання елітного університету країни завжди жорстока, адже переможці конкурсу отримують особливу фінансову допомогу від держави і мають право зберігати своє звання протягом п'яти років [6, с. 24].

Німецький університет у місті Білефельд – це університет-феномен, він є неформальним, вільним і стильним. Цей університет є достатньо молодим, він започаткований у 1969 році. Але не дивлячись на свій вік, він вже є частиною найкращих ВИШІВ Німеччини, саме за щорічними результатами опитувань цей університет вважається найкращим університетом педагогічного та соціального

факультетів. Факультет соціології в цьому університеті перший соціологічний факультет у Німеччині. А соціолог Хельмут Шельський (Helmut Schelsky) створив концепцію університету. Завдяки його рекомендаціям було розроблено спеціальні міждисциплінарні навчальні програми, які надають можливість отримати ґрунтовні знання одразу у декількох спеціальностях для молодих вчителів. Для цього вчений рекомендував розташувати всі факультети під одним дахом. Сам університет має 13 корпусів і не має собі рівних по розмірам у Європі.

На 2017 рік в університеті працюють 292 професори і навчаються 20 370 студентів з них зовсім не багато іноземців, більшість це китайці, також відомо, що 90 – росіян і 50 – українців [1]. Бібліотека Білефельдського університету відома на всю Німеччину. Бібліотека відкрита з понеділка до суботи з 08:00 до 01:00 ч. На вихідних вона відкрита з 08:00 до 22:00 год.

Саме в цьому університеті формують людину з виборів, людину, яка не обмежується навчанням. До майбутніх педагогів тут підхід окремий, кожен має право додатково вибрати важливі для них предмети, наприклад музика, мистецтво, культурологія, політика та інші. Тут усі рівні, тому і і майбутні вчителі виховуються такі, які зможуть стати справжніми друзями для майбутніх вихованців. Викладання не акцентується на нагромадженні теорії, а навпаки на практиці, практиці соціальних, психологічних розв'язань проблем у ході навчання.

Основними критеріями успішного опанування професією і формування творчої особистості випускника вищої педагогічної школи ФРН є науково-дослідна робота і практична діяльність. Головні завдання науково-дослідної діяльності майбутніх учителів полягають в: умінні чітко аналізувати наукову інформацію; індивідуальній і колективній науково-дослідній роботі, спрямованій на формування нових знань [5]. На особливу увагу заслуговує досвід практичної підготовки майбутніх учителів. Відомий девіз “ Нічого у науці, що не торкається практики, нічого у практиці, що не обґрунтовано наукою ” успішно реалізується у педагогічних вищих навчальних закладах Німеччини. У підготовці майбутніх німецьких учителів розрізняється два основних види практики: шкільна практика, яка передбачає отримання першого власного досвіду у школі з позицій професійної діяльності вчителя; “дидактична практика”, що забезпечує зв'язок теорії і практики з наголосом на специфічне професійне навчання. Головним завданням практичної підготовки є розвиток творчої особистості студента як дидактичної мети німецької вищої школи.

Отже, підготовка вчителів у Німеччині займає гідне місце в сфері освіти і відповідає загальноєвропейським стандартам. Уважаємо, що при входженні України до Європейського освітнього простору варто вивчати професійний досвід німецької вищої школи та адаптувати його передові ідеї до вітчизняних реалій.

Список використаної літератури

1. Болонський процес у фактах і документах (Сорбонна – Болонья – Сала манка – Прага – Берлін) / Упорядники: Степко М. Ф., Болюбаш Я. Я., Шинкарук В. Д., Грубіянко В. В., Бабан І. І. – Тернопіль: Вид-во «Економічна думка» ТАНГ, 2003. – 60 с.
2. Вакуленко Т. І. Становлення та розвиток системи підвищення кваліфікації вчителів Німеччини / Т. І. Вакуленко: Автореф. дис. ... канд. пед. наук:13.00.01. – К., 1995. – 19 с.

3. Козак Н. В. Дидактичні основи професійної підготовки майбутніх учителів у ФРН (II половина XVIII – кінець XX ст.) / Н. В. Козак: Автореф. дис... канд. пед. наук: К. – 2000. – 17 с.
4. Пуховська Л. П. Професійна підготовка вчителів у країнах Західної Європи: спільність і розбіжності / Л. П. Пуховська // Педагогіка і психологія. – 1998. – № 2. – С. 7 – 9.
5. Сакун Л. Г. Підготовка професійних кадрів у Німеччині / Л. Г. Скакун // Рідна школа. – 1998. – № 4. – С. 23 – 26.
6. Stover M. Studium in Deutschland / M. Stover . – Bonn: Kollen Druck und Verlag. – 1995. – 367 s.

Ірина Кушко

ВИХОВАННЯ МОЛОДІ У ПЕДАГОГІЧНІЙ СПАДЩИНІ В. О. СУХОМЛИНСЬКОГО

Виховання є однією з найважливіших функцій людського суспільства. Система виховання створює сприятливі умови для розвитку талантів та природних обдарувань кожної молодої людини. Відомо, що кожен народ має власну систему виховання, яка дає змогу *підростаючому* поколінню духовно розвиватися, приможувати кращі надбання своїх попередників та зберігати традиції.

Одним із найважливіших завдань сьогодення є формування у молодого покоління високої патріотичної свідомості, турботи про благо свого народу, почуття вірності, любові до Батьківщини, готовності до виконання громадянського обов'язку із захисту національних інтересів, незалежності України, сприяння становленню її як демократичної держави. Концепція реформування української школи закладає нові підходи до освітнього процесу, пропонуючи зорієнтуватися на формуванні ключових компетентностей через низку наскрізних змістових ліній, зокрема «громадянську відповідальність», яка сприятиме формуванню відповідального громадянина, готуватиме молодь до «ефективної та конструктивної участі у громадському житті» [1, с. 4-5].

Мета даної статті – схарактеризувати погляди Василя Сухомлинського на виховання молоді та висвітлити важливість його ідей для сьогодення.

Над проблемою виховання працювало багато педагогів, філософів та інших діячів: Г. Ващенко, О. Духнович, І. Огієнко, К. Ушинський, Г. Сковорода, С. Русова та ін. Одним з них був В.О. Сухомлинський, який вважав, що школа повинна виховувати у молоді бажання служити Батьківщині, активно трудитися і брати участь у суспільній діяльності. Він дуже цінував погляди Я. Коменського та К. Ушинського, які виділяли важливість у вихованні справжньої особистості. В. Сухомлинський творчо розвинув їх ідеї у своїй педагогічній діяльності та вони значно вплинули на його погляди.

Особливе значення в дослідженні питань виховання мають роботи В. Сухомлинського: «Серце віддаю дітям», «Як виховати справжню людину», «Методика виховання колективу», «Природа, праця, світогляд» та інші. У цих роботах Василь Олександрович висвітлював свої погляди на патріотичне, громадянське, трудове, моральне та естетичне виховання молоді.